

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIV
Número 1.141
6 juliol 2018
1'70 euros

la veu de Benicarló

**ARA PER ARA NO HI HA
MÉS TRENS AL MAESTRAT
(AL PP SE LI VA
OBLIDAR LA FIRMA)**

LES MENTIDES QUE CIRCULEN PER LES
MÉS DEL TREN

MARIA GARCIA, (CNB)
MILLOR ESPORTISTA DE BENICARLÓ

CARTA A... FLORENTINO PÉREZ

1141

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Les mentides que circulen per les vies del tren

Si no els creix els nas com a Pinotxo, és perquè ja no els hi queda ni nas, de tant que se l'han xafat, de llarg que se'ls ha fet. Diu la dita que s'agafa primer a un mentider que a un coix. Doncs això, que la història de les mentides del trens de rodalies al Maestrat que ens ha encolomat el PP (el PSOE no és que fos precisament una hermanita de la caridad), és per enrogir al més pintat. La realitat és que, ara per ara, els nous trens, dona igual els que siguen, com no ens els pinten, i ni això, encara tardaran en arribar a casa nostra. Però el que més fot de tot aquest afer de mentides i mentiders és que pretenguen fer-nos passar per imbècils. No havia d'estar signat el conveni entre Renfe i el govern Central el primer trimestre de l'any? I s'ha signat? NO! Doncs sobren més comentaris.

Ja ni ha prou de tantes mentides i de tantes excuses. Dóna igual al segle passat, que fa un any, que ara, que d'ací un any (eufemísticament parlant, tenint en compte els anys que portem esperant), el haver de signar aquest merdós (disculpeu l'escatologia) conveni. No hi ha més trens. Qui havia d'haver signat, en el primer trimestre de l'any, el conveni entre Renfe i el govern central del PP, no ho va fer. Eixa és la dura realitat, la de fer les mentides

ben rabassudes perquè així la gent se les crega. Diu el Senador Navarrete de Compromís, en contestació a la diatriba PoPular emesa aquesta setmana llevant-se les puces i afirmant que ho havien deixat tot preparat perquè arriben els trens, i parafrasejant Rajoy, "un plat és un plat", i el PP no pot fer les coses pitjor, com ens temíem". Al que nosaltres afegiríem que, com sempre, fiquen el plat a taula... però es deixen el menjar. Serà que se l'han cruspit ells.

A la ciutadania ens importa un ble qui es fica la medalla. El que ens importa és tenir els trens que ens garanteixen viatjar en les mateixes condicions que qualsevol altre ciutadà i no anar com a sardines enllaunades. I que els nostres estudiants universitaris no hagen de pagar un sobrecost en els seus estudis per viure en aquestes comarques. I que no s'hagen de jugar la vida anant per una N-340 saturada i perillosa. I que qualsevol persona pugua accedir als centres administratius, sanitaris, socials, etc., amb la mateixa facilitat que els que viuen a les rodalies de les capitals. En resum, que volem deixar de ser ciutadans, no ja de segona, de tercera! N'estem més que farts!

Així que ara és el moment de demostrar, en fets, que la política està al servei de la ciutadania i no dels interessos espuris. Vorem!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Llibreria Copisteria
GRÈVOL

Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Llibreria Copisteria GRÈVOL

-Còpies B/N - Color tot tipus tamany

-Llibreria General i Musical

-Papereria

mail: lc1grevol@telefonica.net

www.copisteriagrevol.com

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola 1: als amos de gossos que lladren pel poble a hores que la gent que treballa dorm. Si cal, que els ensinistren per a que no molesten... I als gossos també!

Panissola 2: la responsabilitat de no haver signat el conveni/contracte entre Renfe i el govern central per tenir les rodalies és del Partit Popular, que va dir que això ho faria en el primer trimestre del 2018. No ho ha fet, doncs sobren excuses... com la de la moció de censura. Esta és posterior! Si tenien poca credibilitat... ara menys! Pocavergonya com a molt!

CONTACTA AMB "LA VEU DE BENICARLÓ" *twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com*

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4
info
La informació que es multiplica

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassó

www.3x4.info

ARA PER ARA NO HI HA MÉS TRENS AL MAESTRAT (AL PP SE LI VA OBLIDAR LA FIRMA)

text: REDACCIÓ

El Govern reconeix a Compromís que no es va formalitzar el contracte per fer efectiu el servei rodalies Castelló-Vinaròs. I el PP diu que el Govern del PP ha deixat tot fet i només falta que els socialistes i Compromís es dignen a signar el conveni amb Renfe que engegarà aquest augment històric del servei.

Els populars diuen que no només han fet la feina, sinó que, com en un avançament per la dreta de la F1 (tot i que no van deixar res firmat), tenen la raó.

La realitat és aquesta: el Ministeri de Foment d'Iñigo de la Serna va anunciar al desembre que s'anava a ampliar en 2018 el servei de Rodalies de Castelló a Vinaròs, augmentant les freqüències de la nova línia del Baix Maestrat, dels quatre trens regionals actuals a 12 rodalies. Va subratllar que aquest itinerari formaria part del nou pla de rodalies del nucli de València i que obtindria la declaració d'obligació de servei públic, una mesura que permetria l'arribada del Rodalies al Maestrat. L'extitular de Foment va confiar que el consell de ministres aprovés eixe mateix mes la declaració d'obligació pública del tram Castelló-Vinaròs i que al febrer es signara el corresponent contracte amb Renfe. Com hem dit la realitat va estar, que no va passar ni una cosa ni l'altra.

A LA PREGUNTA DE COMPROMÍS...

Com ha fet públic ara el portaveu de Compromís al Senat, Carles Mulet, la resposta del nou Govern, a la pregunta formulada per la coalició per conèixer les pretensions del nou Govern amb les rodalies al Maestrat, ha estat contundent, "Ja que ens constava que el retard era evident, s'incomplien els terminis i ens temíem una nova punyalada més d'un PP que no ha demostrat el més mínim interès en les rodalies al Maestrat i que va arribar a votar en solitari en la moció de Compromís quan els va exigir al Senat", ha assenyalat Mulet.

LA RESPOSTA DEL PSOE...

En la seua resposta, l'executiu afirma que "en relació amb l'assumpte interessat", s'assenyala que el Govern anterior, en el Consell de Ministres del dia 15 de desembre de 2017, va establir la relació d'Obligacions de Servei Públic corresponents als serveis de transport ferroviari de viatgers competència de l'Administració general de l'Estat en la xarxa ferroviària d'interès general, que hauran de ser prestats per RENFE viatgers, SA. En aquest acord van ser inclosos els serveis ferroviaris de "Mitja Distància" a la xarxa convencional corresponents a la relació Castelló-Vinaròs, (sic), però, no es va arribar a subscriure el nou contracte que hauria d'haver

ve de la p gina anterior

formalitzat el Ministeri de Foment i RENFE Viatgers, SA. Acord en el qual s'haurien d'haver desenvolupat els detalls de la prestació d'aquest servei, de manera que aquest Govern posarà especial interès en aprovar el contracte i incloure-hi les millors condicions possibles de prestació dels serveis Castelló-Vinaròs".

I NI UN PAS DEL PP...

Per a Mulet, "l'anterior Govern va mentir, era impossible, com hem vist, donar servei immediat i més enllà de les declaracions en premsa, no van donar cap pas en gairebé mig any, sabien que era necessari subscriure un nou contracte amb RENFE per desenvolupar la prestació del servei que, recordem, no és tècnicament un rodalies sinó simplement ampliar les freqüències dels regionals amb tot el que això significa. Sabien que els pseudorodalies no arribarien així ni en 2018, ni el 2025. De nou el PP va mentir descaradament a la gent de les comarques de Castelló, creant expectatives que sabien perfectament eren falses i impossibles, deixant córrer el temps".

El portaveu de Compromís ha exigint a l'exministre de la Serna i els representants populars castellanencs que es disculpen amb la gent de la Plana i el Maestrat. "El PP es creu que pot mentir reiteradament de manera impune, el partit de la Gürtel va robar a mans plenes les arques públiques, ens va infrafinançar, infrainvertir a les nostres comarques i s'ha dedicat a mentir-nos amb anuncis, per després no fer res per materialitzar-los. Que a aquestes dates, set mesos després, no existisca el contracte, ni data prevista, demostra la sang freda del govern del PP per mentir conscientment. I de la mateixa manera, serem igual d'exigents amb el nou govern del PSOE. Si estem així també és per l'oblit històric que els governs del PSOE han tingut amb el País Valencià".

Mulet igualment ha exigint que el Govern espanyol respecte la denominació oficial de Vinaròs, "tant és PP que PSOE, fan servir sense rubor una toponímia no oficial, el que demostra el nul respecte a la normalització toponímica dels pobles valencians. Vinaroz no és res".

QUE DEIXA LA PILOTA A LA TEULADA DEL PSOE

Però clar, el PP, lluny de reconèixer la ficada de pota, es despenja amb unes declaracions que fan Història. Asseguren, sense que els faça mal la boca, que el pressupost del Partit Popular permetrà que, si no ho boicoteja el Govern de Sánchez, "es tripliquen les freqüències entre Vinaròs i Castelló aquest mateix estiu". Segons els populars, el Ministeri de Foment d'Íñigo de la Serna ha permès que "es van a triplicar les freqüències entre el nord de Castelló i la capital de la província, amb una inversió anual de set milions d'euros i aquesta línia es converteix en la qual més creix de tota Espanya. Una inversió històrica que se suma al fet que el PP haja duplicat la inversió de Foment en els PGE para Castelló".

Tal com ha advertit el sotssecretari del PP, Andrés

Martínez, "el Govern del PP ha deixat tot fet i només falta que els socialistes i Compromís es dignen a signar el conveni amb Renfe que engegarà aquest augment històric del servei". Martí ha assenyalat que no només està en els pressupostos, sinó que es va aprovar l'ampliació en el Consell de Ministres del 15 de desembre de 2017 i el PGE es va aprovar de forma definitiva dijous passat.

"Hem fet tot el treball i ara els veïns veuran els seus fruits. En açò com en tot la resta el nou govern viurà de rendes populars", adverteix el sotssecretari qui, a més, ha explicat que "mentre el PP ha fet que es passen de 4 a 12 els viatges diaris entre Vinaròs i Castelló, el PSOE amb l'ajuda de Compromís va reduir les freqüències i a canvi ens va portar el projecte Castor i les dessaladores".

LA PROPAGANDA DELS TRENS POPULARS

Ja en l'última legislatura en la qual el PP va governar Espanya, diuen els populars valencians, "es van ampliar els trens amb el Maestrat i a açò se li sumen ara els vuit nous trens que connectaran Castelló amb Vinaròs. Gràcies al Govern del PP es compleix una altra petició d'aquesta petició i el que hauria de fer l'oposició és col·laborar com fan els governs autonòmics d'altres comunitats i tenir una mica de decència després d'haver maltractat tant a aquesta província".

Cal recordar, asseguren, que el PSOE "va eliminar l'AVE a Castelló i obres com la N-232 i, a canvi, va apostar per la ruïna del Castor que avui dia compta amb diversos alts càrrecs socialistes imputats". Les xifres sostenen que són contundents "i entre la passada legislatura i el que va d'aquesta, el Govern del PP ha licitat més de 600 milions d'euros a través d'obres i infraestructures útils per a Castelló. En primer lloc els 83,3 milions d'euros destinats a la variant de la N-340 entre Peníscola i Vinaròs l'obra de la qual es va culminar el passat mandat i que ha suposat un alleujament per al trànsit en la zona del Maestrat ja que millora la fluïdesa i la seguretat de 18.000 vehicles diaris.

A açò se li uneix l'AVE a Castelló que amb una inversió de 171 milions d'euros i que connecta Castelló amb Madrid en dues hores i 20 minuts i millora, a més, les freqüències".

Tot i que ací, encara no han arribat més trens.

BENICARLÓ HISSA LES BANDERES BLAVES A LES PLATGES DEL MORRONGO I LA CARACOLA

text i fotos

La platges del Morrongo i de la Caracola de Benicarló ja mostren les banderes blaves que simbolitzen la qualitat de les aigües i dels serveis que s'ofereixen als banyistes. En els pròxims dies, està prevista la neteja i posada a punt de la platja d'Aiguadoliva.

Aquest matí, l'alcalde de Benicarló, Xaro Miralles, ha presidit l'acte d'hissada de la bandera blava a la platja del Morrongo, acompanyada dels regidors de Turisme, Rosana Marzá, de Serveis Públics, Ilde Añó, de Medi Ambient, Ximo Bueno, de la reina de les Festes i de les dames de la cort d'honor. Al mateix temps, també s'ha hissada l'altra bandera blava atorgada a Benicarló, la de la platja de la Caracola.

Miralles s'ha mostrat satisfeta per aquests distintius i ha avançat que «el nostre objectiu és mantenir aquestes

dos banderes blaves i aconseguir-ne de noves». «En els pròxims dies, la Brigada d'Obres i Serveis s'encarregarà de netejar i posar a punt la platja d'Aiguadoliva, perquè realment és una platja amb una qualitat d'aigua excepcional», ha finalitzat l'alcalde.

Per la seua part, la regidora de Turisme ha remarcat que «per a Benicarló és molt important obtenir aquests certificats de qualitat, perquè posa de manifest el treball conjunt que entre les diferents regidories duem a terme per a millorar poc a poc les platges».

Cal recordar que la bandera blava és un distintiu de qualitat atorgat per la Fundació d'Educació Ambiental (FEE) que reconeix la qualitat de les aigües i les instal·lacions de la platja. En concret, les platges que vulguen estar guardonades amb la bandera blava han de complir criteris d'informació i educació ambiental, de qualitat de l'aigua, de gestió ambiental i de seguretat i serveis.

L'AJUNTAMENT DE BENICARLÓ HA RENOVAT EL CONTRACTE DE LLOGUER D'UN EDIFICI AMB LA FUNDACIÓ CAIXA CASTELLÓ

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ha renovat el contracte de lloguer d'un edifici amb la Fundació Caixa Castelló.

Es tracta del local que abans ocupava la guarderia l'rt i l'antiga Escola de la Mar i que ara, acull la seu de diferents associacions de lluita social com la de malalts d'Alzheimer o de fibromialgia. El contracte ara renovat proposa un lloguer per import de 2.250 euros/mes IVA

exclòs, pel termini de cinc anys, a començar des del següent al de la formalització del contracte, de conformitat amb l'oferta presentada i el plec de clàusules administratives particulars que han de regir el contracte citat, aprovat per acord de la Junta de Govern Local de data 1 de desembre de 2017. L'edifici va ser cedit per primera vegada en 2013 i en ell estava instal·lat també el menjador social. En total, hi ha més de 4.000 metres de solar i 1.230 metres construïts i inclou les pistes esportives i zones enjardinades de l'edifici.

BENICARLÓ CANTA CONTRA LA RETINOSI PIGMENTARIA

text i fotos: NATÀLIA SANZ

La Coral Polifònica Benicarlanda va organitzar el cap de setmana passat un esdeveniment musical en el qual es van recaptar fons per a la investigació de la retinosis pigmentaria. La Coral Polifònica Benicarlanda va dedicar el seu tradicional Cant a la Fresca, que tradicionalment se celebra a finals de juny, a aquesta malaltia rara, a través de l'associació sense ànim de lucre Dametuvisión. El cantant de rock Ibón Casas, afectat de retinosis pigmentaria, és la cara visible de la campanya. Ell va ser l'encarregat de compondre la cançó "Apaga la luz i verás", a través de la qual pretén transmetre com se sent una persona que va a poc a poc perdent la seua visió per culpa d'aquesta malaltia qualificada com a rara. La seua intenció és que cantants de diferents àmbits la interpreten amb l'objectiu de gravar un documental que difonga la necessitat de recaptar fons per a la recerca.

La Coral Polifònica Benicarlanda va conèixer el projecte ara fa dos anys i, sense dubtar-ho, es va sumar a l'acció reivindicativa. De fet, ha incorporat la cançó al seu repertori i s'encarrega d'explicar què significa i perquè es canta. Aquest cap de setmana es va celebrar

l'acte central de la campanya, amb la presència de Ibón Casas a la ciutat. Així, el cantant donostiarra va viatjar fins a Benicarló acompanyat del seu gos guia per a participar en el concert, tancant l'actuació de les quatre seccions que componen la Polifònica. Una banda de rock va posar la banda sonora a més de cent cantants, amb edats compreses entre els quatre i els vuitanta-cinc anys. Ibón va posar en peu a la plaça de Sant Bartomeu, que li va dedicar una sentida ovació amb la qual la ciutat, se sumava al seu projecte.

EL DESIG, LA MORT I LA PARAULA POÈTICA

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

RAMON GUILLEM (2018)
La febre dels dies.
 Alzira. Edicions Bromera

Després de quatre anys Ramon Guillem torna als aparadors de les llibreries amb un nou llibre de poesia, *La febre dels dies*, amb el qual va guanyar el premi Maria Beneyto, en els XXXV premis Ciutat de València. Les cites que encapçalen el llibre ja ens donen de bon començament algunes de les claus importants del poemari. El desig desbordat, el contacte dels cossos nus, i en conseqüència la febre amorosa. El poeta cita Gabriel Alomar, “Banyada en suor, febrosa, fumeja la carn nua.” i Luis Cernuda, “Y el deseo girará locamente en pos de los hermosos cuerpos/Que vivificant el mundo un solo instante.” Però també té una presència important el record, com s’encarrega de recordar-nos-ho la cita de Manuel Forcano, “Veta d’or aquests records”.

El record d’amors passats està lluny de tindre un caràcter dramàtic, sinó que més aviat pren un to de nostàlgia agradable, com en *Oasi*, “sempre brollarà/aquell oasi fèrtil/ de llunes embogides” o en *Antic somriure*, “el miracle d’aquell somriure feliç/ que ens il·luminava en la fosca”, fins i tot es demana que si un dia es trenca l’amor, que no es convertisca en odi, en el poema *Si un dia ha de venir l’odi*. Tot i això, hi ha un to irònic quan es rememora un antic amor en *Un plat de llagostins*, on sols queda el record d’un bon àpat.

El desig amorós és present en poemes com *Secret* o sobretot *Esperar-te*, “esperar-te/ m’enlaira el desig”. En algun moment el subjecte poètic s’enfronta a la dificultat d’escriure sobre l’amor, quan es viu un amor real en poemes com *Nit de negre setí* o *Lectura*, en aquests casos la vida és superior al poema, “I fou aleshores/ que, per primera vegada,/vaig deixar/ un poema inacabat.”

L’amor apareix com a element que dona sentit a la vida, com a lloc de refugi per a escapar del “fred cruel” i del poder destructor del pas del temps, com podem veure en el poema *Dies tèrbols*. Davant les possibles desgràcies que poden afectar el subjecte poètic, trobarà la salvació en l’estimada, “(...) la teua ànima i el cos que en sort li pertoca/ja sabran com salvar-me.” podem llegir al poema *Certesa*.

Una altra presència destacada en el llibre és la mort. Davant l’espectacle macabre d’algú que s’estima la mort, la veu poètica fuig de pressa en el poema *Fugida*. Hi trobem també paraules de rebel·lió contra la destrucció de la bellesa pel pas del temps en el poema *Tristíssims déus*. El dolor inabastable a conseqüència de la mort apareix inspirada al poeta després de la representació de la tragèdia *Antígona*, que dona lloc al poema del mateix títol. En el poema *Símbol* trobem un diàleg amb la mort, on el subjecte poètic es pregunta com una paraula de només quatre lletres causa tant d’espant.

La part final del llibre és una reflexió sobre el fet d’escriure. En el poema *Descreença* el subjecte poètic s’enfronta a un moment de crisi sobre el valor d’allò que escriu, i dubta per un moment si no valdria la pena que callés. Però aquests moments de dubte s’esvaeixen en els tres darrers poemes del llibre, cal oblidar-se de cabòries i continuar escrivint, deixant fluir a poc a poc la poesia. El poeta vol creure en la paraula, “Escriure com es respira/ salvar la vida per les paraules”, podem llegir en *Veritat que és dubte*, perquè al capdavant com escriu en el poema que tanca el llibre *En aquesta casa nova*, la poesia i la vida s’impregnen mútuament.

A *La febre dels dies* trobem els temes habituals de la poesia de Ramon Guillem, però aquesta vegada amb un to més irònic i narratiu. Un llibre per a gaudir de la vida, la bellesa i la paraula.

BENICARLÓ REIVINDICA EL DRET A LA DIVERSITAT SEXUAL

text i foto AB

Benicarló ha commemorat el Dia Internacional de l'Orgull LGTB (que se celebra el 28 de juny) amb la lectura d'un manifest per part de representants dels quatre grups polítics amb representació municipal. L'alcaldesa, Xaro Miralles, la regidora de Benestar Social, Marta Escudero, el regidor del PP Juan Manuel Cerdá, i el regidor de Ciudadanos Benjamín Martí han llegit el document on es posa èmfasi en la necessitat de «seguir treballant amb l'objectiu comú de preservar la igualtat i evitar la discriminació per motiu de sexe, identitat de gènere o orientació sexual».

El manifest ha refermat el compromís de l'Ajuntament en donar suport de manera activa a l'associacionisme LGTBIQ+ i atendre les seues demandes i propostes de forma real i activa, a engegar mesures per promoure el respecte i la tolerància cap a les diferents formes d'estimar i sentir, a reivindicar una educació que atenga la diversitat com a requisit per a crear un espai educatiu on imperen els valors democràtics i de tolerància, lluitant contra qualsevol mena de discriminació, a més de realitzar una denúncia explícita contra l'homofòbia, lesbofòbia, bifòbia i transfòbia, així com expressar la màxima implicació per eradicar aquesta xacra social.

EXPOSICIÓ 'NATURA', DE LA PINTORA I ESCULTORA IRENE PERSA

text i foto AB

Des del 28 de juny, Benicarló acull «Natura», una mostra de treballs de pintura que estan pintats al natural, tots ells amb una temàtica comuna: la natura. L'exposició es pot visitar al Mucbe fins el 22 de juliol.

El regidor de Cultura, Josep Barberà, ha assistit a la inauguració de l'exposició «Natura», de la pintora i escultora Irene Persa, que es podrà visitar al Mucbe fins el 22 de juliol. Gràcies a les més de 15 obres, Persa proposa un recorregut a través de l'experiència del moviment, present en els canvis de la matèria i la llum.

Des dels seus inicis, Persa ha investigat com pot plasmar a nivell representatiu la brevetat del moment que fa característics els entorns que ens envolten, per això gran part d'aquests treballs estan pintats al natural, en un exercici d'anàlisi dels elements que formen el paisatge. Entre les peces es poden trobar des de grans espais oberts en què la terra i el medi romanen més estables, fins a detalls de matèria essencialment volubles que apareixen en l'aigua i el cel.

Josep Barberà ha remarcat que «el fet que ara el Mucbe estiga reconegut com a museu, i ens permeta oferir exposicions de renom mediàtic, no pot canviar aquelles coses que ja veníem fent, com donar espai a creadors novells».

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

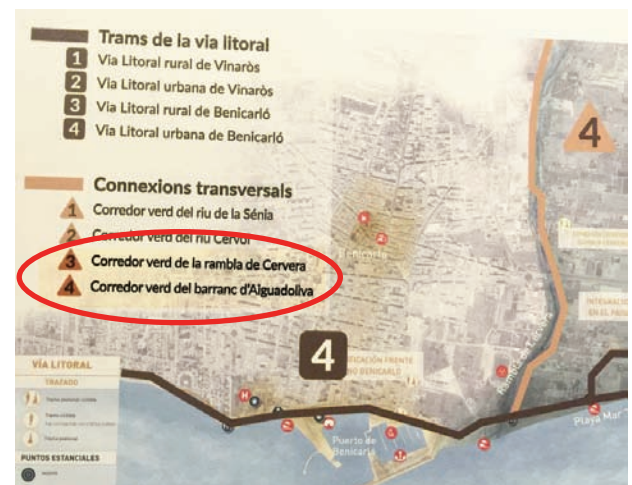
Més que transparents, translúcids.

Quan va entrar el nou equip de govern, si no recordem malament, van inscriure el lema de la transparència a la façana de l'ajuntament, allò havia de ser una de les seues màximes de cara a la ciutadania. Després, amb el portal de la transparència érem capaços de saber a qui es contractava a la casa gran i com eren els contractes que s'adjudicaven. Certament, bastant transparent, com hauria de ser. Ara, d'un temps ençà, ens n'hem adonat que allà on abans trobàvem tota eixa informació ara jo no trobem res. Compte, no volem dir ací que ara ens amaguen coses, però si encara els mou el mateix propòsit de transparència, seria bo saber què ha passat. Nosaltres, inquiets de mena, hem anat esbrinant si té alguna cosa a veure amb les recomanacions extralocals, o siga de dalt, que diuen que ara s'ha de posar tot a una web estatal. És estrany, no? Independentment que siga així, al final el problema és que, no ens enganyem, qui coi mira un lloc web estatal per a una qüestió local? Ningú! Bé, o els que ho fan, o nosaltres que ho mirem tot. De tota manera, si així ha de ser, almenys, al lloc on abans penjaven la majoria de contractes i informació, que facen un redireccionament allà on ara podem trobar la informació! Nosaltres l'hem trobada, però recollons si ens ha costat! De vegades, la transparència queda al final d'un camí que resulta massa llarg.

Mapes desorientats

Va, canviem de tema i anem-nos-en a veure uns dibuixets que han fet del nostre litoral, per allò que han de «posar-lo en valor» amb el que han anomenat les Vies Litorals. I és que estem parlant d'eixos panels tan exuberants que han exhibit al Mucbe perquè la gent pugua adonar-se de com quedarà el tram del nostre litoral, especialment, el de la Mar Xica. Certament, explicatius ho són de debò, però... És que ens hem fixat en un xicotet detall, bé xicotet segons com és mire (l'oposició segur que el vorà molt, però que molt gros, ara ho entendreu), que no acabem de tindre-ho massa clar. La millor manera d'entendre-ho és plantar-se davant del dibuix que representa la Via Litoral rural de Benicarló

ve de la p gina anterior

corresponent al tram que va, segons el mapa, des de la Rambla de Cervera fins el barranc d'Aiguadoliva. Fins ací tot semblaria lògic i normal si no fos pel detall que a la delimitació dels dos corredors, el 3, indicat a la llegenda com a «Corredor Verd de la Rambla de Cervera», està justament on és el barranc d'Aiguadoliva, i el 4, retolat «Corredor verd del barranc d'Aiguadoliva», està sobre la rambla de Cervera. En poques paraules, ens han canviat les rambles de lloc. Segurament ja heu pensat, com a bons benicarlandos i sabuts (una redundància que ens permet la confiança...) que es tracta d'un error obvi, un encavallament de números i res més. Tot i que... depèn. Si ho mireu en clau d'ací, potser. Ens coneixem el terme. Però si ho mireu en clau del que han costat els panells i, sobretot, en clau del treball que han de fer els tècnics de fora en eixe espai, Ministeri o Conselleria, en una zona problemàtica com la costa nord, en un lloc que només han vist en un mapa, aleshores... igual hem begut oli. I és que poden muntar un embolic de collons. Nosaltres ja ho hem avisat, ara, els de la casa gran, que sabem que ens lligen, són els que han de ficar fil a l'agulla perquè ho rectifiquen. No cal gastar-se massa, encara que siga amb una enganxina (una mica ronyós però...)! De tota manera, els tècnics d'ací també podrien estar una mica més a l'aguait! Que ells sí que ho saben, suposem, on tenim cada part del terme. O no?

Platges i desavinences?

Vinga, que ja que estem pel litoral, què ens podeu dir de la presentació que han fet de les banderes blaves concedides a les platges del poble? Certament, ho hem vist per la tele i ha estat la mar de divertit. Per una banda, teníem la regidora Marzal fent les seues explicacions del per què s'ha fet la contractació del salvament d'aquesta manera tan poc ortodoxa, o siga, directament han prioritzat que hi haja, sí o sí, un equip de salvament. Encara que els han agafat amb els pixats al ventre amb la nova llei de contractes de l'Estat i s'havien quedat sense terminis per poder fer una licitació com cal... I per l'altra, l'alcalde, fugint per la tangent dient que els del PP no tenien dret a criticar-los... perquè no li havien demanat encara disculpes. Sí, el que llegiu, perquè no li havien demanat a ella disculpes per l'afer de les imitacions que li havia fet en un Ple, la regidora Jovaní. Encara ara ens ho mirem amb una mica d'estupefacció o amb un somriure sorneguer per la facilitat que demostra l'alcalde a l'hora de mesclar les coses que no tenen res a vore. Vinga, com voler dissoldre oli amb aigua.

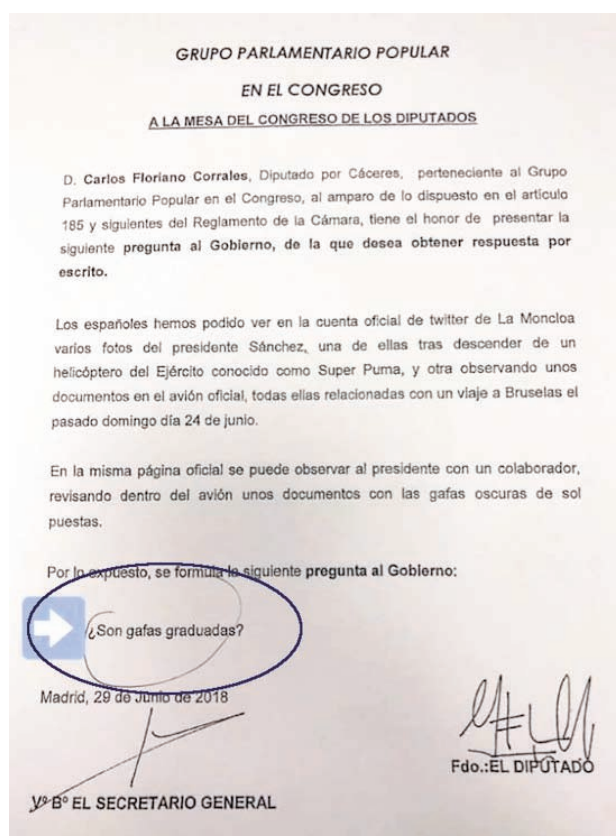
Veritat que per molt que ho remenarem al final cada líquid anirà pel seu cantó? Doncs ací igual, la regidora Marzal amb les platges i l'alcalde Miralles amb la imitació. El que comentàvem, la regidora cap a la platja de la Caracola amb l'altra bandera blava, i l'alcalde cap a l'ajuntament... que tenia altres coses més importants que fer. Xeic, ens fa l'efecte que ací hi ha marro!

A grandes males...

Dissabte de matí. Pont de la via del camí sant Gregori en obres. Uns semàfors portàtils regulen el trànsit dels cotxes. Un conductor d'un vehicle espera cívicament que aparega el color verd per passar. Quan arranca observa que el xofer d'un cotxe que hi ha a l'altra banda de l'obra també ho fa. Es creuen a meitat trajecte i es miren malament. Quina poca vergonya, pensa el nostre conductor, i encara em mira amb aqueixa cara. Tres hores més tard. Es repeteix exactament la mateixa escena. Efectivament, els dos semàfors es posen en verd al mateix temps. Avisen els municipals i en prenen nota. Tres hores més tard encara, el nostre conductor arriba al lloc dels fets i es troba els semàfors apagats i el camí tallat. Au, solucionat! Són bons els nostres policies, eh!

La vista del president

Com podreu observar a la imatge que acompanya aquestes paraules, els diputats del PP

text PATRICI GIL

Racó poètic

FOC

Exhalen l'últim alè.
La nafra es torna ferida,
els arbres no ho deuen saber.
Hi ha un inconscient genocida.

L'intrús ha entrat per la porta.
duu complicitat en l'oratge.
El lladre que tot s'ho emporta,
es fa present al paisatge.

Tenebrós espectre que avança,
entre tossals, rellicant.
Traieu de mi esta llança,
clavilla el cel d'un clam.

De soca arranca la flama,
espelmes en captiveri.
El vent no duu la calma,
Animes èbries del cementiri.

Mou la vida en estampida,
buscant nous horitzons.
La costera farà solsida,
surt fum a borbollons.

Derrotat Deu de les ombres,
ferit de daga el seu cos,
replegant estes cendres,
hi naix un cor vigorós.

Declina el cap, fa reverència,
la pluja que tot ho ha rentat.
Ens ha vençut la impotència,
guanyarà vida un nou esclat.

Grillaran no les llavors,
arelant en este ramatge,
Donaran llustroses verdors,
seran de nou, habitatges.

L'IDIOTA

text J. GUILLEM

Un idiota rodeja els carrers de la Volta. Un idiota impecable. No l'impedeix la seua condició humana recordar que ha de matinar per unes rutinàries anàlisis de sang. Tot i això, es relaxa camí Alcalà amunt, Jacinto Benavente avall. Demà també s'ha de comprar unes xancles del ditet, l'alerta el seu malmès cervell d'idiota quan entra decidit a l'avinguda Marqués de Benicarló i deixa a la dreta la platja del Morrongo. Instants després, el molt idiota, s'injecta una dosi de llibertat obrint gas amb la mà

dreta per a creuar veloç la rotondeta de Méndez Núñez. "A estes hores, no hi ha ningú" – pensa amb el virtuosisme temerari que li correspon al magistral idiota que és. La sensació de risc el motiva més que la prudència d'una frenada segura. Un xut de joventut inconscient per a una quarantena agònica i decadent. Per arribar a casa, al carrer Comerç, encara ha de transitar pel Dr. Ferran, Pius XII, Colón i Iecla. Ell i els decibels que el fan trempar com un adolescent. Un sol idiota autoproclamat davant de vint-i-cinc mil persones en menys de tres minuts. La brisa corre, els grills fan cric-cric i la lluna es mostra negra. Un perfecte idiota descansa. Un altre aleteja al carrer dels Desemparats.

ve de la p gina anterior

fan preguntes, al congrés dels Diputats, al govern central. I vos preguntareu, què té d'estrany fer-li preguntes al govern? No és faena de l'oposició? És la cosa més normal que un diputat de Cáceres, en este cas, fent us de la seua prerrogativa de diputat, li pugua preguntar al govern sobre tot el que afecta els seus conciutadans. Ara bé, després de llegir la introducció que fa el susdit diputat, Carlos Floriano, sobre el que estava fent el president del govern

central, Pedro Sanchez, en unes fotos aparegudes al twitter de la Moncloa, llegim que la pregunta que planteja al president és, literal, «¿Son gafas graduadas?» Deu patir Floriano per l'estat de la vista del president Sánchez? Té pensat el PP plantejar un comissió d'investigació sobre el finançament de la ullera? Ja sabeu que si son progressives costen els dos renyons teus i mig del veí més pròxim! No hi ha res més que pugua excitar el paper fiscalitzador de l'oposició? Són preguntes sobre les que, sens dubte, haurem de reflexionar tots els benicarlandos... si no tenim una altra faena!

SOBRE L'ESTAT DE DRET (IV PART I ÚLTIMA)

Fronteres

text JOAN HERAS

Si acceptem la idea que la defensa tancada de l'estat de dret com a argument per legitimar qualsevol actuació política o judicial respon a un interès –més o menys amagat- de defensar uns pressupòsits polítics determinats tot fent-los passar, gràcies a una pàtina de neutralitat que els recobreix, per una garantia de drets bàsics per a tota la societat, ens cal pensar una mica sobre què podem fer cadascú de nosaltres perquè això que en diem estat de dret sigui un veritable complex polític i jurídic que permeti anar guanyant i consolidant drets bàsics d'una manera efectiva per a tothom i no només guanyada sobre el paper. Què podem fer, què ens cal fer, perquè la democràcia entesa en tota la seva profunditat i radicalitat vagi definint, dibuixant i consolidant un paisatge de drets garantits, de polítiques efectives que construeixin condicions de vida digna i lliure per a tothom?

D'entrada, com a punt d'arrencada, ens cal reflexionar sobre la qüestió, prendre consciència de la complexa realitat en què es movem i dels mecanismes ideològics i tecnològics del poder dominant que subtilment ens arrossegueu a donar per bones, per naturals, per lògiques, certes maneres d'actuar i d'entendre les coses que no són res més que el reflex amagat sota la suposada imatge de neutralitat –de bé comú, d'una llei igual per a tothom- d'una determinada i concreta ideologia. Ens cal la reflexió per poder ser crítics i per poder deconstruir maneres concretes de veure i entendre les coses i poder, a partir d'aquí, construir noves mirades –mirades que, al capdavall, no són massa noves però sí que han estat intencionadament silenciades, marginades. Pensem, doncs, en com funcionen les coses i siguem capaços de dir que no ens agraden, que amaguen interessos, que es fonamenten en trampes subtils i ben eficaces però que estem en condicions de poder desmuntar-les, rebutjar-les, denunciar-les.

I aquesta actitud crítica ens ha d'empènyer al debat i al compromís. Cadascú de nosaltres, des de les nostres pròpies circumstàncies, des d'àmbits molt diversos però en el fons complementaris, podem assumir la nostra pròpia veu perquè nosaltres som poble i podem construir, des de la resistència activa i des dels espais de llibertat que anem conquerint, nous paisatges. El fet d'assumir la pròpia consciència de la capacitat d'empoderar-nos ens dona eines, recursos, idees i estratègies per resistir les formes d'opressió i per construir nous espais de llibertat –una llibertat sempre

necessàriament en constant construcció. El pensament crític i el compromís concret, quotidià, en un de tants àmbits de lluita –en qualsevol indret del ventall amplíssim de colors i de matisos de les lluites pels drets fonamentals dels pobles, dels grups socials i de les opcions o circumstàncies personals- és un pas fonamental que tenim al nostre abast per dibuixar realitats. Només en la suma de voluntats i de gestos podem anar teixint els traços que ens poden permetre anar dibuixant el mural del país que volem ser.

Aquesta consciència compromesa i activa ens ha de permetre cosir complicitats, projectes, esperances, necessitats i energies que vagin posant en evidència i en precari els discursos i els fets de les polítiques reaccionàries –aquelles que busquen en la pretesa neutralitat forçar la resistència al canvi que permeti garantir més drets fonamentals- i anar guanyant i consolidant espais de llibertat, de democràcia efectiva, de dignitat de les persones en el discurs i en la realitat. I això ho podem fer de moltes maneres: des de la lluita concreta per la defensa o assoliment d'un dret d'un grup social determinat a la salvació d'un espai natural amenaçat, des de treballar a tots nivells perquè els ajuntaments tinguin un pes molt més rellevant en les decisions col·lectives a fer real l'exigència de la transparència, des de la garantia d'un acolliment digne a les persones migrants a la desmilitarització de la societat, etc, etc. No tenim res més que les nostres mans per fer feina, per construir, per denunciar, per votar conscientment, per pintar amb colors de llibertat els nostres dies.

I en aquest fer constant, persistent ens cal valorar, si cal, la necessitat de la desobediència civil no violenta com una eina política de construcció de llibertat molt important. Penseu, per exemple, en la força d'aquell no que va dir Rosa Parks quan aquell 1 de desembre de 1955, a Montgomery, va decidir que no cedia –tal i com les lleis del moment determinaven- el seient de l'autobús a un jove blanc. I penso en tants objectors de consciència que es van negar a anar a fer la mili i que per aquesta raó van patir-la repressió i la presó. I en tants i tants moviments que han practicat la desobediència a certes lleis que en cada moment definien l'estat de dret corresponent però que eren radicalment injustes.

Potser si concretem el debat sobre termes generalistes com el de l'estat de dret i analitzem què vol dir, en què es concreta en cada moment històric i polític, particular, ens serà molt més fàcil comprendre si una determinada llei o actuació retalla o alimenta llibertats, democràcia, dignitats.

Llibertat presos polítics.

CARTA A... FLORENTINO PÉREZ

textEL LECTOR

Vosté sí que és lo puto amo. Amb aqueixa careta que fa de no haver trencat mai un plat, amb eixe posat de beatet, sempre correcte i sense alçar mai la veu a ningú és l'amo d'Espanya, colònies incloses.

Diuen que a la llotja presidencial de l'estadi que porta nom d'un senyor més franquista que el *yugo y las flechas* és on es fan i es desfan els negocis més importants de l'estat. Propietaris de constructores, de navilieres, banquers..., gent de perra en general, hi dissenyen autovies per les quals no circulen cotxes, estacions fantasmes per a aves, especulacions diverses amb els diners de tots.

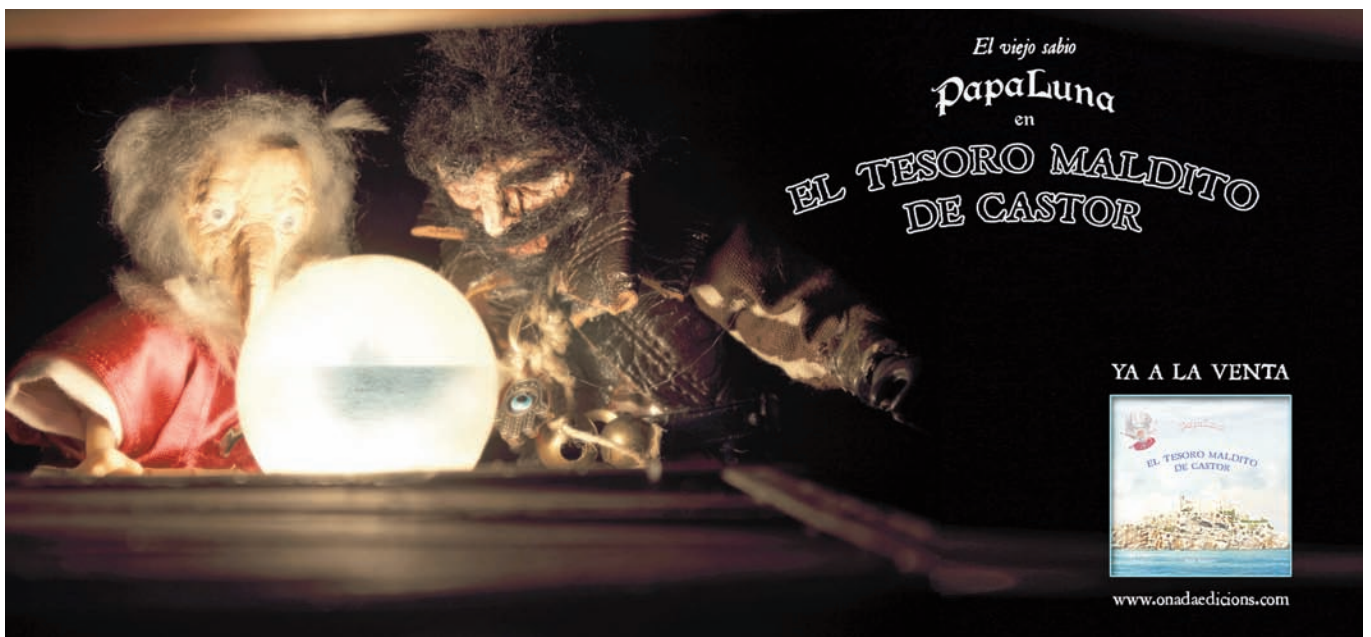
Vosté, hàbil com és, posa basa en tot allò que troba que li proporcionarà beneficis. Com si haguera de viure deu vides més, com si cada nit haguera de sopar tres o quatre vegades, com si no s'haguera d'acabar mai el món. I No mire prim, no. Se li'n foten moltes coses.

Sense anar més lluny, ací ens va castigar amb l'experiment del Castor. Si ens encantem, amb dos meneos més d'aquells que van provocar les injeccions de gas ens tira la casa dels collons i converteix en grava el castell de Peníscola. Com que el negoci no va sortir bé del tot, el govern (*cautivo y desarmado* també?) li va pagar una quantitat indecent de milions d'euros que ara tots els desgraciats contribuents aniran abonant a

través de les seues factures del gas. Gran, vostè és molt gran. Ara fa quatre dies, per a més fotesa, l'Audiència Nacional va arxivar la querella contra vostè i quatre exministres per aquest cas. Pedro Pacheco, de Jerez de la Frontera, va dir fa molts anys que la "juticia en Ejpña ej un caxondeo". Tenia raó, ara mateix hi ha tancats a la presó "sense raó" i vostè i els que han fet aquells negocis ruïnosos per a l'Estat però tan *pingües* per als poques vergonyes que els van tirar endavant.

Ara, la selecció espanyola de futbol ha fet el ridícul a Rússia. He llegit que si la culpa de tot la té -faltaria més!- Piqué perquè va escoltar la marxa reial capcot i, a més, va provocar un penal volent. Es veu que són així de colpistes i males persones els catalans en general. Però ningú se'n recorda ja que dos dies abans de l'inici del Mundial vostè es va endur cap a Madrid el seleccionador espanyol i va deixar-los a tots amb un pam de nassos. No vull ni imaginar-me què haguera passat si Lopetegui se n'haguera anat al Barcelona en aqueixes condicions. Torna el Piolín a Barcelona i els tancs entren triomfants per la Diagonal (amb Lara i Bernabeu ressuscitats per a l'ocasió). Però a vostè tot se li perdona, cau bé. És, com li he dit, lo puto amo.

PS. Gràcies, senyor Pérez, pels bons moments que em fa passar quan presenta algun dels seus cromos a la llotja del seu estadi. "Aquí tenemos a Neymar. Neymar ha sido siempre madridista de corazón y representa los valores que esta entidad ha tenido siempre por enseña". Ai que em pixo!

L'ANIMALISTE

text PÍO J. COLOM BOU

J. de D. Z. F. –és vital mantindre el seu anonimat- és animalista, però no un animalista qualsevol. J. de D. Z. F. és animalista de l'hòstia. Ja de molt jovenet es va enfrontar a no pocs dels seus amics que gaudien de valent matant sargantanes i granotes, trencant nius o apedregant gossos i gats.

Què tindran al cap per a fer eixes salvatjades? – es preguntava. Però eren els seus companys de classe i coneixia perfectament les seues deficientes qualificacions. Va comprendre que el problema no era el que tenien al cap sinó més aviat el que no tenien.

Defensor a ultrança dels drets dels animals, als vint anys es va afiliar a un conegut partit animalista dintre del qual va anar pujant amb inusitada rapidesa (sens dubte la garrotà que va obtindre a Tordesillas acompanyà de trenta punts de sutura va tindre molt a veure en això) i en l'actualitat ostenta el càrrec (remunerat) de sotssecretari adjunt.

Als vint-i-cinc es va casar amb Florita Rendueles i ací arriba l'assumpte. Per coses de la vida resulta que a Florita Rendueles les corregudes de bous la posen. Vosté ja m'entén.

D'aquesta manera, al bo de J. de D. no li queda una altra que, de tant en tant, - la seua economia és limitada- anar als bous -eixa atrocitat que amb tanta força sempre ha combatut- amb la seua benvolguda Florita.

Per sort, guarda des de la seua infància "Las mil caras del agente secreto", si bé la textura dels seus postissos és poc convincent, afegint-hi una gorra i unes ulleres fosques podrà passar desapercbut davant els seus coreligionaris que, plantats a prop de la plaça amb les seues pancartes, es dediquen a escridassar els aficionats.

I ja tenim allí la parelleta, tendido once, sol, i cadascun al seu quefer.

Moixigangues Zoòmaques

Només ixen els diestros Florita es fon. 3 voluminosos i atapeïts paquets, 3. Oi! Lo Nostre Senyor, la Mare de Déu i tota la Cort Celestial! Quins paquets! I el picador. I el bou –sense cap dubte és bou- i la sang i el fetge i els clarins i els ais i els olés , i una altre paquet... I així, sense poder evitar-ho, se li anava humitejant el..., la... Bé, vosté ja m'entén.

J. de D., amb la seua barba postissa i la mirada perduda, meditava. Sí, estava traïnt els seus principis, però ho feia per una fi més elevada –de fet desitjava que, arribat el moment, l'elevació fos màxima-. La farmàcia no li havia eixit barata però l'efecte fred, l'efecte calor i altres efectes varis dels quals s'havia aprovisionat, prometien. Sí, la nit seria memorable però..., gràcies a què? A eixe espectacle atroç que tant odia i a la desaparició del qual havia consagrat la seua vida?

Abstret en el seu debat intern va tindre una revelació. No s'hauria convertit en un integrista de l'animalisme? L'odi no és bo. Llavors, per què odiava les corregudes de bous? No. No cal ser així. A més, milions d'aficionats a la tauromàquia a tot el món no podien estar equivocats. Pot ser que uns pocs sí, però no tots.

I si és veritat que el bou no pateix? La pell s'aprecia gruixuda i la sang, ja se sap, és molt escandalosa.

I si resulta que al cap i a la fi és un art? Home, doncs..., bé podria passar per una performance del Cirque du Soleil encara que, això sí, més carregada de bombo.

Si no hi hagués corregudes, el bou desapareixeria. Ah, no! Això sí que no. Cap animalista que es precie de ser-ho permetria l'extinció d'un animal tan magnífic.

A més, no cal pegar-li voltes, el bou ha nascut per a això. Sí. J. de D. Z. F. definitivament sabia per a quina finalitat havia nascut el bou: perquè ell i Florita pogueren pegar un..., vosté ja m'entén.

“EL SERVEI DE SALVAMENT I SOCORRISME DE PLATGES 2018 HA SIGUT CONTRACTAT SENSE LICITACIÓ A CAUSA DE LA GESTIÓ NEGLIGENT DE L'EQUIP DE XARO MIRALLES”

text PP BENICARLÓ

En data 18 de setembre de 2017, la Regidora delegada de Turisme, Sra. Rosana Marzá, va ser requerida pel Departament de Contractació perquè facilitara la documentació necessària per a poder iniciar la tramitació de l'expedient de contractació del servei de salvament i socorrisme de platges. Però no és fins a data 3 d'abril de 2018, passats quasi 7 mesos, que la delegada Regidora de Turisme, Sra. Rosana Marzá, aporta la documentació requerida. L'expedient de contractació preveia un tipus de licitació (a la baixa) de 120.000,00 €/any més IVA.

Quan només faltava un mes per a l'inici de la prestació del servei, que havia de començar l'1 de juny de 2018, i davant la impossibilitat de licitar i contractar en termini, la Regidora delegada de Turisme, Sra. Rosana Marzá, va formalitzar amb PROVITA SCM un contracte provisional o transitori, per quinzenes, que supera els 150.000,00 €/any més IVA, i de durada fins que es licite i es contracte el servei, la qual cosa no és previsible es produïska abans del 30 de setembre de 2018.

Davant aquests fets, que hem resumit per a coneixement de la ciutadania, entenem que no només s'ha produït amb la formalització d'aquest contracte una irregularitat en matèria de contractació administrativa, sinó que ha quedat demostrada una molt greu i negligent gestió política, que tindrà a més conseqüències econòmiques per als ciutadans, davant el major cost del servei. Per tant, el grup municipal del Partit Popular de Benicarló té el deure exigir l'assumpció de responsabilitats, i ens preguntem què va a fer la Sra. Alcaldessa, Xaro Miralles: Va a assumir responsabilitats per la negligent gestió? Va a exigir responsabilitats?

PENYA SETRILL ESTIU 2018

textPENYA SETRILL

En primer lloc comunicar-vos que els sopars dels dimarts com ja ve sen costum se suspenen fins la segona quincena de setembre. La resta d'activitats previstes durant l'estiu son les següents:

DIUMENGE 15 DE JULIOL EL SETRILL EN MARXA

7.00 h. SORTIDA des del local de la Peña, en cotxes particulars, cap al Riu Ulldemó, per a realitzar la ja tradicional excursió estiuenca pels magnífics paratges de Besseit.

Cal portar menjar i beguda per a l'esmorzar i el dinar. Així mateix, es recomana portar banyador, tovallola, crema per al sol, i sabatilles per anar per l'aigua. Arribada a Benicarló cap a les 17.30 h.

Se farà una reunió informativa el dimarts 10 de juliol a les 20:15 h al local de la Peña.

FESTES D'AGOST

Un any més a les Festes d'Agost (del 17 al 26) la Peña muntarà el cadafal dels bous que esperem siga un punt de trobada per a tots els nostres socis i sòcies. Per aquest motiu us demanem:

-Que totes les persones que pugueu acudiu el divendres 17 a les 18 h a la penya per amanir tot el material necessari i anar a buscar el cadafal i dissabte 18 a les 8 h per al muntatge del cadafal a l'esplanada del port. En acabar, i com és habitual, esmorzarem per a recuperar forces i poder enllestir el cadafal de manera definitiva (si no ho està).

-Que totes les persones que pugueu acudiu el diumenge dia 26 a les 9 hores a l'esplanada del port per a procedir al desmuntatge del cadafal.

SETEMBRE 2018

La nova temporada arrancarà el divendres 7 de setembre amb el sopar a la fresca per a tots els socis i familiars aixina com per els amics que ens vulguin acompanyar. Us donarem més informació la setmana avanç per a que us pugueu apuntar.

Per finalitzar desitjar-vos a tots que gaudiu de l'estiu. Ens retrobarem al setembre amb energies renovades.

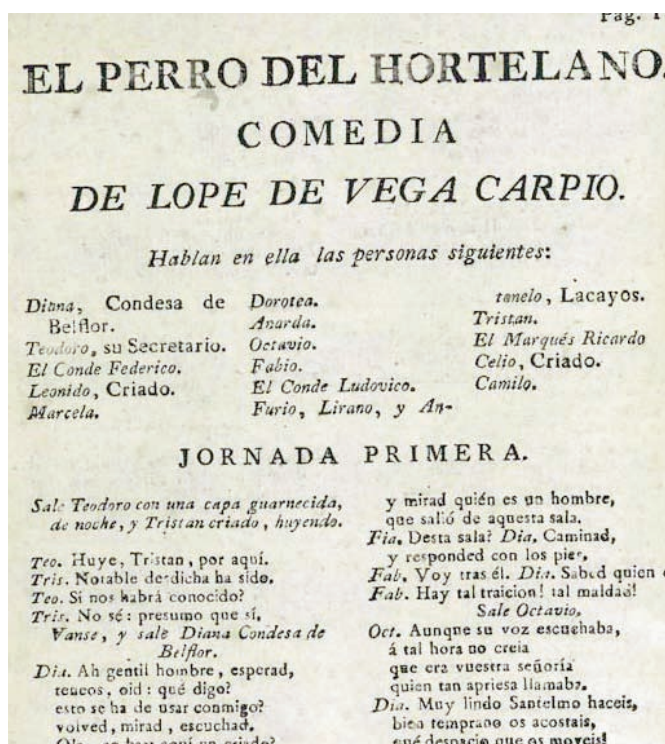
EL PERRO DEL HORTELANO

text VICENT T. PERIS

Estic segur que tots els lectors d'aquesta pàgina coneixen aquesta famosa frase, de la qual no cal escriure el final, perquè tothom el sap. Però potser el que no sàpiguen és d'on va néixer. No creguen que l'autor de la mateixa és en Fèlix Lope de Vega, que va escriure una obra amb el mateix títol al segle disset, no. La frase ja existia. Resulta que un dia va passar un bon home pel setí que cultivava un llaurador amic. En aquell moment, lo seu amic no es trobava allí, però va deixar el seu gos vigilant els seus conreus. L'home, mentre esperava, es va dedicar a observar des d'un marge proper. Llavors se'n va adonar que el gos no menjava cap del productes del camp que lo seu amo conreava, tan se val que fossen fruites com verdures. Ni els ensumava. Segurament perquè el gossos són més aviat carnívors que no herbívors. Però també es va adonar d'una altra cosa. Es va adonar que quan algun animal herbívor, com ara un conill o un pardal s'hi acostaven a menjar-se els fruits de l'esforç del seu amo, corria cap a ells i es posava a lladrar amb gran soroll fins que els feia fugir. Fruit d'aquesta observació, en arribar lo seu amic llaurador li va dir: "Collons!, eixe gos el tens ben ensinistrat, ni es menja els teus productes, ni deixa que ela altres animals se'ls mengen". Des d'aquell dia la frase es va estendre com la pólvora i va tindre tant d'èxit que ja veuen vostès l'acceptació que encara té avui en dia.

Aquesta mateixa història la podem aplicar amb el que passa amb el nostre estimat equip i aquells que se suposa que han d'agafar les seues regnes. Sembla que sí que volen, però no s'acaben de decidir. Ara diuen que sí, però que ha de ser més gent. Avui diuen que sí i al cap de no res, diuen que ja veurem. Mentre que un diu una cosa, un altre en diu una altra, i una cosa que s'acaba de decidir es fa miquetes a l'endemà. Se sap, perquè pel poble es diu, que estan parlant amb jugadors i que fins i tot ja en tenen de fixats. Lo que corre pel poble és que Saul, ex entrenador del San Jorge es farà càrrec del primer equip. Uns altres rumors diuen que estan temptant l'entrenador del Juvenil A, equip que ha pujat a la lliga regional preferent, per a que faça un tàndem amb Saul i portar tot dos en comandita el primer equip. També he sentit que no hi ha ningú que vulga ostentar el càrrec de president de la junta gestora.

Potser alguns lectors d'aquesta pàgina em diran que això de transcriure rumors en lloc de notícies te poc a veure amb la meua vocació periodística. He de reconèixer que tenen raó, de la mateixa manera que he de confessar que no crec que el rumor siga l'antesala de la notícia. Que de vegades és així? Sí, però en una

Estic segur que tots els lectors d'aquesta pàgina coneixen aquesta famosa frase, de la qual no cal escriure el final, perquè tothom el sap. Però potser el que no sàpiguen és d'on va néixer...

majoria dels cassos no ho és. Parlant d'aquest tema amb lo papa, em contava que ja fa molts d'anys, un home que es deia José Palanques i que feia de cronista local, enviant notícies a molts de mitjans de comunicació escrits, ja utilitzava aquesta tècnica. Per exemple escrivia una pàgina sencera a algun mitjà local escrit que encapçalava amb un "¿Sabía usted que..." i començava a escriure petites píndoles, algunes d'elles en un llenguatge tan críptic que només podia saber a qui anaven dirigides lo seu destinatari. Segons lo papa aquest home era capaç d'escriure una pàgina sencera sense dir res de la mateixa manera que una altra la omplia de notícies. Un autèntic tot terreny de l'època en que la màquina d'escriure era un luxe i el telèfon i el correu postal eren els mitjans més ràpids d'enviar notícies. Des d'aquestes pàgines, el meu reconeixement com a pioner de la informació local.

Acabo. M'he assabentat que el dia quinze de juliol acaba el termini per a inscriure els equips de Preferent i de Primera Regional. Espero que hagen seguit les reunions i els contactes entre les persones que s'han de fer càrrec del nostre equip i l'anterior junta directiva i ja, per a acabar, espero que la popera setmana els podré donar la notícia de la formació definitiva d'una junta gestora que es faça càrrec del nostre club i que el títol d'aquesta crònica no siga més que una anècdota, que és el que realment pretén ser.

REUNIÓ DE L'ESCOLES DE CICLISME PROVINCIALS A BENICARLÓ

text BENICARLÓ AL D'À foto CC DEPORTES BALAGUER

A Benicarló es va celebrar una nova prova de les Escoles de Ciclisme de Castelló, amb la participació de l'escola del Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló.

Amb els alumnes molt motivats per córrer a casa, es van aconseguir, amb Joel Sancho i Jordi Muñoz dos doblats en gimcana i carrera; amb Cesc Roig, Emma Conesa i Andrea Lores, tres segons llocs en carrera; amb Joan Folch un tercer en gimcana; i amb els germans Sergi i Adria Roca dos tercers en carrera.

Pròxima prova a Oropesa

Classificacions

Promeses

Joel Sancho, 2n gimcana i 2n carrera.
 Cesc Roig, 17é gimcana i 2n carrera.
 Crisanto Sanz, 23é gimcana, no participà en carrera.
 Sergi Roca, 36é gimcana i 3r carrera.
 Sergio Forés, 8é gimcana i 13é carrera.
 Emma Conesa, 25ª gimcana i 2ª carrera.
 David Muñoz, 38é gimcana i 8é carrera.
 Víctor Querol 16é gimcana i 14é carrera.
 Unai Castejón, 7é gimcana i 8é carrera.

Principiants

Joan Folch 3é gimcana i 17é carrera.
 Paula Merchán 29ª gimcana i 4ª carrera.

Alevins

Adrián Sancho, 9é carrera.
 Adrià Roca, 3r carrera.
 Nerea Merchán, 4ª carrera
 Andrea Lores, 2ª carrera.

Infantils

Oscar Ortí, 6é gimcana i 7é carrera.
 Izán Monroig, 16é gimcana i 4t carrera.
 Jordi Muñoz, 2n gimcana i 2n carrera.

CICLISME: CARLA PRUÑONOSA AL CAMPIONAT D'ESPANYA

text i foto VICENT FERRER

La ciclista benicarlanda Carla Pruñonosa, en la categoria cadet, i formada en el Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló, ha sigut seleccionada per la Federació de Ciclisme de la Comunitat Valenciana per a participar en els Campionats d'Espanya, que se celebraran a Baños de Molgas (Orense), del 6 al 8 de juliol.

FINAL DE CURS DEL MABEL

text MANOLA BELDA foto SAURA PHOTOGRAPHY

Una nit més, després de 44 anys i una llarga i meritòria carrera esportiva, es va celebrar, al pavelló poliesportiu de Benicarló, el festival de final de curs del gimnàs Mabel on familiars i amics de les gimnastes vam tornar a passar una vetllada molt agradable. Amb aquest festival ja són quaranta-quatre anys gaudint de gimnàstica rítmica, d'art i esport, de dansa, de ball, de mestratge amb l'aparell, de sentiments i emocions en les diferents posades en escenes de les nostres alumnes, des de les més menudetes fins a les més majors. Al capdavant de tot açò, les incansables, Manola, Cristina, Blanca, Laura, Patri, Cris, Rosa...

Moltes gràcies al públic assistent i al centre òptic Eva Marín per la seua col·laboració. Us esperem en el festival de festes d'agost.

© Saura Photography

MARIA GARCIA (CNB), MILLOR ESPORTISTA DE BENICARLÓ

text i fotos CNB

La nedadora del Club Natació Benicarló Maria García va ser nomenada millor esportista local en la gala de l'esport de Benicarló que es va celebrar dissabte 30 de Juny a l'auditori municipal.

Maria, millor nedadora del club l'any 2017, va estar acompanyada, durant el transcurs de la cerimònia, pels membres de la junta directiva del club, familiars, simpatitzants i per altres nedadors.

L' emotiu acte va ser un merescut reconeixement als mèrits de la nedadora durant el darrer any i un motiu d'alegria per a tots els membres del Club Natació Benicarló que es sentien representats per Maria a la gala de l'esport.

JOCS ESPORTIUS DE LA COMUNITAT VALENCIANA A SEDAVÍ

Durant dissabte 30 de Juny i Diumenge 1 de Juliol, a la piscina de Sedaví, varen tindre lloc els jocs esportius de la comunitat valenciana per a categoria aleví.

Aquesta és la competició més important de la temporada, a nivell autonòmic, de la categoria aleví. El CNB, va presentar un equip de 7 nedadors que havien aconseguit les pertinents marques mínimes per a poder classificar-se. L'equip, dirigit per Lucia Vicente, va estar format per: Henar Àvila, Joana Bel, Alicia Harris, Alicia Harris, Noemí Verge, Maria Verge, Gerard Labèrnia i Houssein Fertil. Per a la major part d'ells, era el primer cop que participaven en una competició d'aquest nivell i sols el fet d'haver-se classificat ja va ser un motiu d'alegria. A la competició, els resultats més destacats foren els d'Henar Àvila, sisena als 400 lliures amb 5.02.24 E i setena, als 200 lliures, amb 2.23.94 E.

